

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: P. D.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2020 , o invalidním důchodu

takto:

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 10. 6. 2020 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 18. 3. 2020, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní

správy sociálního zabezpečení Bruntál ze dne 9. 3. 2020 žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že nemá dobrý zdravotní stav. Žalobce také uvedl, že *„má problém se žaludkem, se kterým se léčí už dva roky a pořád to není lepší, ba naopak začal hubnout, také se léčí i s krční páteří a s plotýnkami a v poslední době má bolesti v oblasti hrudníku.“*
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 10. 6. 2020 č. j. RN-X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Bruntále, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 26. 11. 2020 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce dne 26. 11. 2019 podal žádost o invalidní důchod. Dne 9. 3. 2020 byl posouzen zdravotní stav žalobce lékařem OSSZ Bruntál se závěrem, že nejde o invaliditu žádného stupně dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., a stanovil pokles pracovní schopnosti dle kapitoly IX, oddílu B, položky 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve výši 10% a toto hodnocení zvýšil podle ust. § 3 odst. 2 téže vyhlášky o 10%, tedy na celkových 20%. Na základě tohoto posudkového hodnocení přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 18. 3. 2020 k zamítnutí žádosti žalobce o invalidní důchod. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal jeho zdravotní stav lékař ČSSZ Ostrava dne 1. 6. 2020 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo postižení uvedené v kapitole IX, oddílu B, položky 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 10% a stejné jako lékař OSSZ Bruntál toto hodnocení zvýšil podle ust. § 3 odst. 2 téže vyhlášky o 10%, tedy na celkových 20%. Následně o těchto námitkách žalobce rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. B. – poslední záznam v dekurzu dne 15. 10. 2020 a z jeho nálezu ze dne 10. 1. 2020, z úplné spisové dokumentace OSSZ v Bruntále, ze spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě a dále z lékařských nálezů: internistky MUDr. S. ze dne 14. 2. 2020, kardiologa MUDr. V. ze dne 28. 2. 2020 a ze záznamu o výjezdu ZZS MSK Bruntál ze dne 8. 10. 2019. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 10. 6. 2020 je podle posudkové komise ischemická choroba dolních končetin Fontain I. st., stav aortobifemorální bypassu a tromboembolií abdominální aorty 26. 1. 2018, bez restenóz na anastomózách, která odpovídá kapitole IX, oddílu B, položce 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které z rozmezí 5-10% stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na

horní hranici uvedeného rozmezí, tj. 10% a tuto dále zvýšila o 10% s ohledem na další zjištěné chorobné stavy na celkových 20%.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 10. 6. 2020 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudková komise stanovila u žalobce jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ischemickou chorobu dolních končetin Fontain I. st., stav aortobifemorální bypassu a tromboektomii abdominální aorty 26. 1. 2018, bez restenóz na anastomózách a pokles pracovní schopnosti stanovila na horní hranici procentuálního rozpětí uvedeného v kapitole IX, oddílu B, položce 3a, tj. 10%. PK MPSV ČR shledala důvod pro navýšení této hranice o 10% z důvodu dalších zjištěných chorobných stavů na celkových 20%. Posudková komise svým posudkem hodnotila zdravotní stav žalobce totožně jako lékař OSSZ Bruntál i jako lékař ČSSZ Ostrava. Závěrem svého posudku PK MPSV ČR uvedla, že zdravotní stav žalobce nelze hodnotit podle kapitole IX, oddílu B, položky 3c, 3d ani 3e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť nebyly zjištěny příznaky tyto položky charakterizující.
7. Jelikož u žalobce k datu 10. 6. 2020 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 18. 3. 2020.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je

povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. února 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce